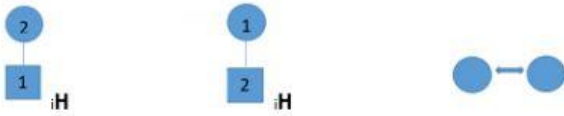
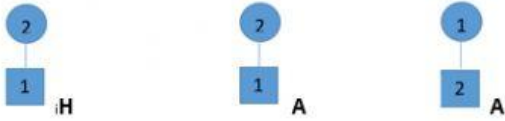

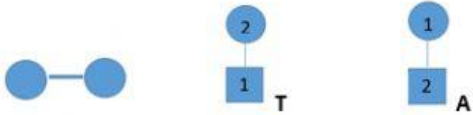
1. Mikor ölembek kaplak, zörren az üveges ablak!

2. Míg künn csattan az ég, csókom az ajkadon ég.

3. Milyen volt szeme kékje, nem tudom már.

4. Ballagtam éppen a Szajna felé, s égtek lelkemben kis rózse-dalok.

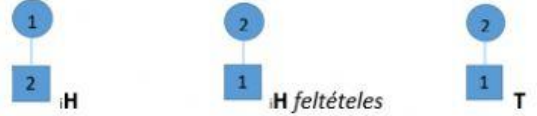
5. Vagyok tékozló és eretnek, de ott engem szánnak, szeretnek.

6. Vad indák gyűrűznek körül, míg a föld alvó lelkét lesem.

7. Százszor földobnál, én visszaszállnék.

8. Maró fogunk az undort elharapja, s göggel emeljük a fejünk magasra.

Idézetek: Babits Mihály: Új leoninusok (1., 2.), Juhász Gyula: Milyen volt... (3.), Ady Endre: Párisban járt az Ősz (4.), Ady Endre: Hazamegyek a falumba (5.), Ady Endre: A magyar Ugaron (6.), Ady Endre: A föl-földobott kő (7.), Kosztolányi Dezső: A rút varangyot véresen megöltük (8.)